

Nro. 11.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indult Bétsből, Kedden Februarius 7-dik napján,
1809-ik éltendőben.

B é c s .

Tsak azok tudhatnak arról a' veszedelemről, melyet nyolcz nappal enackelőtte a' Duna vezének nagy árja mied itt, mind másutt okozott, helyes itiletet tenni, a' kik azt vagy tulajdon szemeikkel látták, vagy azokról hiteles tudósítást vehettek. Én, a' M 12 éltendőtől fogva a' belső vár és a' Leopoldstadt nevezetü külső város közt folyó duna agának partyán lakók, két illy nagy árviznek voltam szemlelője, ugyanint 1799-ik éltendőnek Februarius holnap végén, és a' múlt héten. Mind a' kettő igen veszedelmes volt, és sok szorongattatások közzé helyheztették

L

a' Leopoldstadti lakosokat. Az elsőnél nagyobb áradását a' Dunának a' leg korosabb emberek sem érték, de a' múlt héti még annál is nagyobb volt, és egy láb nyommal fellyebb duzzadt az elsőnél, és mind itt mind másutt, nevezetesen Posonban és annak környékén felette sok kárt okozott.

A' múlt Januárius hólnap utolsó hetében a' nagy Dunában volt jégnek egy réize meg indúván a' Tábor nevezetű hidnak egy nagy réizét mindjárt elöntötte, a' Leopoldstadti Dunában lévő jeget is megindította, mellynek ereje a' Rozumovszki hidjának felső részét fel emelte és a' Prater erdő fzelire vitte. Ekkor a' Ferentz és a' veres torony mellett lévő hidak felett a' jég öszve tolódván meg állott, 's apródonként a' viz meg nevedett ugyan, de a' partjain felől ki nem ment. Azonban a' napnyugoti szél, az engedelmes idő a' jeget, és az azon volt havat el olvasztván, nyoltz nappal ennekelőtte délből 11 és 12 óra közt a' nagy Dunából ebbe a' kis Dunába rohant jég és viz, az itt fel toronyozott jeget hirtelen fel emelte, a' Leopoldstadtot, és más Dunára fekvő külső városokat vízzel bé öntötte, úgy annyira, hogy dél után három és négy óra közt ismét sok jég rohanván ebbe a' Duna ágába, 's annál fogva a' viz is nagyon fel emelkedvén, minden utzákon tsonakokon kellett járni. A' föld színén lévő házaknak lakosi már dél előtt a' Kormányfzék rendeléséből hajlékaikból vagy az első emeletbe, vagy a' padlásokra költöztek, másként mindenkötöl meg foztattak volna, a' kik ezt nem mivelték, butorjaikban nagyon meg kárositattak. Az úgy nevezett Roffzau szigetben lévő pinczékben volt borokat a' viz mind fel forgatta. A' Brigitta szigetnek Nufz-

dorf (Diófalva) felé való részében, a' hol tudniillik a' Leopoldstadti kis Duna a' nagy Dunától el válik, a' felette sebes árviz a' töltéseket el rontotta, azt az egész szigetet annyira bé öntötte, hogy az ott lakó Csász. Jäger házának padlására menni, kéntelenítettett, és jobban jobban szaporodván az árviz, gyakor puska lövések által adott arra jelt, hogy ő és egész háza népe nagy veszedelemben forogjon. — Egy szigetbéli mólnár, ki nek Duna vizén volt malmát minden abban volt élettél és bútorral az árviz el horta, feleségével, 's öt gyermekevel együtt abba a' kávéházba vontá magát, a' melly a' Tábor hidjának tulsó részén volt építve; de ezen menedékhelye is, miből esett miből nem, bizonytalan, fényes délbe meg gyűlván, 's a' tűz oltására senki se mehetvén, gyermekeivel együtt az ott lévő előfákra mászott, 's egész estig ott várta a' segedelmet, végre egynéhány bátor szívű emberek rajtok könyörülvén, életeknek kotzkára való vetésével a' jég darabok közt segítségkre mentek, 's őket a' veszedelem közzül ki hozták. — A' Práterben, a' Brigitta nevű és egyéb szigetekben volt özek, szarvasok, és vad disznok mind a' vízbe fúltak, szamtalan élőfák a' viz erejétől tövöstől együtt ki tépettek, az azokban találtott nyári mulató házak és epületek öszve romlottak.

Leg veszedelmesebb volt ez az özön azon napnak, tudniillik Januarius utolsó napján jan este li 7 és 8 óra közt, a' midőn a' nagy Dunából a' Leopoldstadti kis Dunába rohanván a' sok jég, 's annál fogva az árviz is nagyon fel emelkedvén mindent, a' mit előtől ért magával el ragadott. — Szememláttára egy új, nagy és hosszú fedeletlen hajó a' veres toronynál lévő hidba keresztül akadván, min

den fát, gerendát, deszkát, bútort, a' mellyeket az árviz az alsó házakból, a' fa piatról, 's masunnan el ragadott, úfzasokban meg akadályoztatta, 's annyira öfzve gyűjtötte, hogy azon hidnak épségben leendő meg maradásához senkinek sem vólt remény-sége. Egy óránal tovább tartott ez a' fenyegető veszedelem. Azomban a' sebes árviz mind jobban jobban nevededvén, a' sok rakásra gyűlt gerendák és fák a' hajót öfzve nyomták, kétfelé törték, 's oly nagy tsikorgással rohantak a' hid alatt által, mintha az egész hid öfzve omlott vólna. Ezt az oda gyűlt sok fát és vastag jeget a' viznek ereje a' Ferencz hidja felett és alatt lévő Duna partjára vetette ki és az ott lévő épületeknek, veteményes kerteknek, és az azokban lévő gyümöltstermő fáknak ki mondhatatlan kárt okozott. Hogy e' miatt is nagyon nevededett a' drágaság, azok tapasztallyák leg inkább, a' kik a' piatzokról élnek, de hány ház és familia találatik Bécs városában olly, melly a' maga tulajdon majorságabol élhetne? — Ki tudna az ezen árviz által okozott kárt és veszedelmet vóltaképen leírni, ez után többet fogunk hallani. Ezt az egy szomorú történetet mindazáltal el nem halgathattuk, hogy Felső Austriában, a' mint értésünkre esett, egy Duna mellett lévő Tolm nevezetű helységben az árviz nagyon meg nevededvén, a' hajlékaikból ki szoritatott lakosok férfiak, affzonyok és gyermekek négy száznál többen hajókra szállottak, 's annál fogva igyekeztek a' veszedelemtől meg menekedni. Azomban a' Dunán öfzve tollongott vastag jeg hajóikat öfzve törte, 's mindnyájokat a' viz örvényébe temette.

Spanyol Ország.

A' 16-dik Januariusi Monitörben az a' 25-ik hadi bülletin közöltetik a' Publicummal, melly Benaventeben, Spanyol Ország Leon nevezetű tartományának középfzerű de erős városában Januar. 5-ik napján a' Frantzia Ármádia hadi Cancellariajában ki adattatott. Ez a' Bülletin a' következő tárgyakat foglalja magában: „General Merle, a' ki a' Dalmátziai Herczeg (Marsal Soult) osztály seregének előjáró tsapatját kommandirozza, Januarius 3-ik napján, dél után az Anglus hadi seregnek utól járó tsapatját, melly 5000 gyalogságból és 600 lovaságból állott, és a' Prierosi tetőkön Villa-Francához egy mértföldre le telepedett, utól érte. — A' Frantzia gyalogság meg sem pihent, hanem leg. ottan sebes lépekkel az ellenségre rohanván azt a' nevezett tetokről le ütötte; de mivel a' Frantzia lovaságnak azon hely kedvező nem vólt, 200 embernél többet el nem foghatott. A' győzedelmesek részéről 50 ember holt meg, és esett sebbe. — Brigadiros General Colbert, a' ki, a' Frantzia avantgarde, a' vagy előjáró seregnél lévő lovaságot commandirozta, a' plankirozó, az az ellenséget beffzontó lovasokkal nagyon előre ment, és a' föld minéműségét vizsgálni kívánta, homlokön lövettetvén egy fertály óra múlva vitézi lelket ki fújta. Egnéhány fzempillantatig magát felelzmélvén fel ült, és az Anglusokat futni látván így szólott: Ifjú vagyok még meg halni, de mint a' nagy ármádiánál szolgáló katoná vitézi módon halok meg, látván, hogy hazámnak örökös ellensége fut. Ez a' General igen érdekes vitéz volt. — Astorától Villa Franciaig két

utak víznek, az Anglusok a' jobb kéz felől valón mentek, a' Spanyolok a' bal kéz felől valón, valamint ezek, ugy amazok is minden rend nélkül marsiroztak, a' Hannoverai vadászok őket utól érték, egy G nerál, és egy Ofztály sereg az ellenség közzül fegyverét le rakta. Minden bagazsiájokat, 10 zászlót, és 6 ágyút nyertek tőlök a' győzedelmesek.

„Decemb. 27-dik napjától fogva tiz ezer embert fogunk el az ellenség közzül, a' kik közt 1500 Anglusok vannak; 400 bagazsiás s munitziós, és 15 fintával meg rakott szekereket nyertünk, a Benaventi, Astorgai és Bembibrei magazinumok és ispotályok is kezünkbe estek. Az utolsóbb helységben a' templomban lévő puskaporos magazinum meggyúlván a' levegőbe vettetett — A' futásban lévő Anglusok minden magazinumaikat, sebeseiket, betegjeiket és szekereiket el hagyják. Hihetőképén minnelötte hajókra szállhatnának, armádiajoknak felét el vesztik. — Tudtára adatván Császár Eö Felségének, hogy 20000 emberre olvadt volna már öfzve az ellenséges armádia, a' maga fő hadi szállását Astorgából Benaventebe tette által, holott egynéhány napig mulatván, onnan Valladolidba megyen, és az Anglus armádiának öfzve rontását a' Dalmátziai Hercegre bizza. — A' tsürökben sok olly Anglus holtak találtatattak, a' kiket a' Spanyolok akasztottak fel, mellyen felette meg bosszonkodván a' Császár, azon tsüröket fel gyújtatta, egyszersmind szoros parantsolatot adott ki az eránt, hogy az Anglus hadi fegyvekkel jól bánnyanak, és az el fogatott Spanyoloktól, a' kik őket felette sertegetik, külön válaszszák. — A' Villa-Francai ispotályban 300 beteg és

sebes Anglus katonák maradtak. Már annakelőtte egy nagy szenás, és buzás magazinumot, azokon kívül sok artillerias szekeret rontottak öfzve, és 500 darab lovat öltek meg az Anglusok. — Azoknak a meg öletett Anglus lovaknak, a' mellyeket ök az utiakon hagytak, 1600 darabra megy a' számok. — Az elfogtatott ellenség száma is minden nap szaporodik. — Csak nem minden pintzekben olly Anglus katonák találtak, a' kik halálra itták magokat. — Januarius 4-ik napján a' maga fő hadi szállását Lugoba tette által a' Dalmátziai Herczeg, Tardisilásban, abba a' klastromba szállott bé a' Császár, a' mellyben V. Károly Császár és Spanyol Országgi Király édes anyja meg halálozott. Ennek a' klastromnak 75 esztendős Abbatiffája, a' ki 65 esztendőig abból ki nem lépett, a' Császár eleibe vezetett, 's tölle mindent meg nyert, a' mit szive kívánt. — Az Elchingeni Herczeg öfztály seregét, mellynek előjáró tsapatja Gallicia határanál táborozik, és a' Dalmátziai Herczeg corpusának, ha a' szükség kívánnya, sgedelmére lehet, Astorgában hagyta a' Császár.

A' 26-dik Bülletinben, melly Valladolidban Januarius 7-ikén költ, és ezen hólnap 17-ik napján a' Párisi Monitörben is ki adatott, következő tárgyak foglaltatnak. „Minekutánna General Gouviou St. Cyr a' Lobregat folyoviz mellett az Insurgenseken gyözedelmeskedett, 's töllek 25 ágyút elfnyert volna: leg ottan Cataloniának nevezetes városa Tarragona alá ment, és azt is elfoglalta. Hajdan igen híres hely vólt ez, kiváltképen arra nézve, hogy a' Rómaiak ottan szállottak ki Spanyol

Országba. — General St. Cyr, és Dühème, nem különben az Olasz Orzági hadi seregek minden Cataloniában esett hadi történetekben dicsőretekén viselték magokat. Ezeknek 80 ezer jó katonákra tétetik a' számok, a' kikeről el lehet mondani, hogy ők azon szép tartományt hadakozás piatziának tétetni nem engedik. — A' régi Rómiaiaknak idejektől fogva soha sem hadakoztak Spanyol Országban az Olaszok, és azon idő tziakkelyetől fogva soha sem szerzetek magoknak annyi jó hirt, nevet, 's dicsőséget mint most. — Tegnaptól fogva Valladolidban van a' Császár fő hadi szállása, azok közzül a' gonosz emberek közzül, a' kik General Cevallo-st meg ölték, és az oda való tsendéséget szerető polgárokkal roszfűl bántak, tizen meg ölettettek. — A' Valladolidi Dominikanusok klastromát, mellyben egy Frantzia meg öletett, a' Császár el törölte; ellenben a' Sz. Benedek szerzetében lévő Papokat igen kegyesen fogadta, mind azért, hogy ők mint tudós és meg világosodott emberek mindenkör tsendéségre intettek a' népet, mind pedig azért, hogy sok Frantziának menedék helyet adván magok közt őket a' kegyetlen haláltól meg mentették.

A' 27-ik Bülletínben, melly hasonlóképen Valladolidban Jan. 9-ik napján adattatott ki, következő tárgyak foglaltatnak: A' Frantzia külső örálló seregeknek az Anglusokkal való Prierosi szerentsés tsatazások után sebessen előre nyomult a' Dalnátziai Herczeg; mellynek az a' jó következése lön, hogy 1500 Anglusok estek fogságra, öt ágyú és sok munitziós szekerek foglaltattak el, sőt magok az Anglusok is sok bagazsiás szekeret és hadi szer-

számokat rontottak öfzve, és olly nagy zűrzavarba estek, hogy a' Lorge és Lahoufsaye öfztályai sok arany 's ezüst pénzelt rakott szekereket nyertek, a' melly nyereséget két millióra lehet betsülni. — Jan. 4-ikén Castiloba és Necedoba érkezett a' Frantzia eljáró sereg. — A' következett napon az ellenség hátuljáró seregére bukkant, melly szinte abban foglalatoskodott, hogy a' Puente de Ferreria mellett lévő hidat puskapor által a' levegőbe vettesse, mellybe mindazáltal a' Frantzia lovaságtól meg akadályoztatott. — Azon napnak, tudniunk Januarius 5 ikének estéjén a' Lorge és Lahoufsaye Generálisoknak öfztály seregei Constantinba érkeztek, az ellenség pedig Lugoba. — A' következett napon ide indúlt a' Dalmátziai Herczeg. — A' General de la Romana vezérlése alatt vólt insurgents armádiának maradványa imitt amott tébolyog. Igen sokat szenved az Anglus armádia, se munitziója, se bagazsiája nintsen, és a' lovaságnak felénél több a' lovát elvesztette. A' közönséges utak mellett heverő döglött lovaknak már 1800-ra megyen a' száma. — Januarius első napján egy Spanyol batallionquart (négy szegeletű lineába állott gyalogságot), féldyel vert a' 8-ik Fr. dragonyos regiment. A' Király, Majorca, Hybernia, Barcellona és Napoly neveket viselő Spanyol regimentek mind fogságba estek. Zamora mellett 800 főből álló insurgents sereget utólérvén General Maupetit a' maga lovaságával annak nagyobb részét öfzve aprította, a' többit fogságra küldötte. — Ambar keménnyen meg tiltotta legyen is Napoleon Császár az Anglusok ellen való kegyetlenkedést, mindazáltal meg is sokat

meg öldösnek titkon a' Leoni és Galliciai parasztok, nékiek tuffajdonitvan a' rajtok történt szerentsétlensége, minden nap sokat találnak halva. — Az Elchingeni Herczeg Villa-Frankában, a' Bellunoi Herczeg a' Tagus folyóviz mellett táboroznak. Az egész Fr. Császári testörző sereg Valladolid alatt gyűllött öfzve. — Palencia, Segovia, Leon, Astorga, és több nevezetes városok számos deputatusokat küldvén Jósef Napoleon Királyhoz, magokat hűségére kötelezték. — Az Anglusoknak el futások, az insurgens armádiaknak el törötetések, és a' hadi nyomorúságok a' meg hódolásra birták a' tartományokat, Madritban már is 28700 tselédes gazda emberek esküttek az óltári szentség előtt a' Jósef Király hűségére.

A' 26.dik Bülletinhez ragasztott tóldalékokban vagyon az a' level is, melyet General Duhesme a' Neufchateli vagy Neocomiumi Herczeghez (Marsal és volt hadi minister Berthier Sándorhoz) Barcellonaból Decemb. 20-ikán irt, 's mellynek foglalája következőképen van. Szerentsem vagyon Herczegségedet arról tudósítani, hogy General St. Cyr Barcellonaval való egyesülését tökelleletéségre vitte. Az ide zárt tudósításból által láthattya Herczegséged, hogy az én kis armádiam, két ditsőséges nap a' att, 12000 főből álló ellenség ellen, a' maga vitézi pályáját el végzette, a' Barcellonai vidéket és azokat az ágyukat, 's munitziokat, a' mellyeket az ellenség öfzve hordott, elfoglalta. Majd el felejtetem Herczegségednek arról a' különös dologról jelentést tenni, melly a' Katalóniai Spanyol seregeknek vezérjek General Vives, és Olasz General Le.

chi's Casanova Barcellónai General Commissarius közt történt. Az elsőnek egy millio piastert, nagy méltoságot, 's arany hegyeket igirt, ha a' vezérlése alatt lévő seregekkel együtt a' Spanyol Insurgensek mellé áll. — Az utólsobbat is, a' ki fizületésére nézve Spanyol, de Napoleon Császárnak hive volt, sok és nagy igiretekkel akarta arra venni, hogy a' Barcellonai erőtséget nékie által adja; de mind a' kettőtől úres választ vett. A' General Commissariusnak következő foglalatu levelet küldött: „Hogyha Raïmond Casanova hazájának kegyelmét, hazafianak szeretetét, baratságát visszanyerni akarja; ha szerentséjét állandóva tenni, 's életét bátorságba helyheztetni kívánnya, mind ezekre most legkedvezőbb alkalmatósága vagyon, ha tudniillik a' Barcellonai várat, és a' Montjoui erőtséget a' Spanyol patrióták kezekbe jadzani fogja s. a. t.

A' 10-ik Januariusi Bajonnei tudósítások következő tárgyakat foglalnak magokban. Ma, úgymond, 60 Spanyol fogoly tisztek, és több Generálok jöttek ide, mindnyájan lóháton. A' Frantzia ármadiától jött tudósítások szerént ezen hólnap 6-ik vagy 7-ik napján Corunnában szándékozott a' Dalmáztiai Herczeg lenni, a' hol tudniillik az Anglus hadakozó és szállító hajók vannak. Minthogy csak egy napi járó földel vannak ő előtte az Anglus hadi seregek, azoknak hajókra való szállításokra pedig több napok kívántatnak, ritka ha még ott nem lepi őket. — Burgosból azt írják, hogy a' Fr. ármadiának bal szárnya Astorgából és Benaventből Portugalia felé fordult, 's hihetőképen már bé is nyomult azon Országba. Herczeg Infanta do a' vezérlése

alatt lévő insurgens seregekkel Cuenzaba ment, olly feltetellel lévén, hogy Madrított visszavegye. Bár úgy volna a' dolog, a' Madritti katona őrizet szivesen várja, és az Arragoniában, Estremadurában s Cataloniában lévő Fr. armádiák úgy körül fogják őtet venni, hogy lehetlen leszzen nékie Andaluziába visszamenni.

Az eddig előadott Fr. Bulletinokon kívül, a' 28-ikkal is szolgálhatunk, melly Walladolidban Jan. 13-ik napján költ, és a' Párisi Monitörben Jan. 21-ik napján adatott ki. E' tzerént az Anglus tábori kátfizának az a' refze, mellyet a' győzedelmes Frantzia seregek az Anglus hadi néptől Astorgában elnyertek, egy millio, 800000 liverre tétetik. Lehetetlenségnek tartotta az ellenség vezére, hogy a' Frantzia gyalogság és artilleria a' hegyes völgyes Galliciában őtet utólerje, és azt gondolta, hogy tsak a' Fr. Voltigörök, az az, könnyűszerű gyalogok és lovasok fogják őtet üzni, s e' volt az oka, hogy Lugo városa vidékén a' Tamboja mély folyóvíz mellett letelepedett. — Jan. 6-ik napján az ellenség eleibe ment a' Dalmátziai Herczeg, és minekutánna a' következett két napon a' gyalogság is hozzá érkezett volna, Jan. 9-ikén meg akarta az ellenséget támadni. De a' bé következett éjjel Lugót oda hagyta, 300 beteget, 18 ágyút, és 200 munitios szekeket hagyván a' győzedelmeseknek, a' kik 700 embert fogtak el az el futottak között. — Lugo városa tele volt holt lovakkal, a' melyeknek 2500-ra ment már a' számok. — Felette rút idő jár, szüntelen hó és eső esik. Kézzele lábba Corunna felé sietnek az Anglusok, a' hol 400 hajójok vagyon, minden

Bagázsiajokat, munitiojokat, ártilleriáioknak egy részét el vesztették, 3000 embernél több esett közülök fogágra. — Januarius 10-ikén már Betancosban, Corunnához nem messze volt a' mi előjáró seregünk. Könnyen fel lehet tenni, hogy az Anglus armádiának egy harmad része a' betegség, desertio, fogságba esés, a' Spanyol Országi parasztlakókkal lett meg ölettetés miatt el vesztett, következésképen 18000 embernél több nem maradt, ezek is pedig nehezen mehetnek hazájokba vissza. — Sabaguntól 150 Spanyol mértföldre kellett nékik, a' szüntelen való esőzés alatt, rossz utakon, és hegyek közt, győzedelmes seregeinktől kergettetve hátrálni. “

„Igen nehéz így szól továbbá ez a' 28-ik Bulletin az ő hadakozásoknak ostoba plánumát meg fogni. Az Anglus fő vezért, a' ki jó katona, és okos ember, okozni nem lehet; az egész hibát az Anglus ministerium gyűlölségének, és tudatlanságának kell tulajdonítani. — Lugo városát, onnan lett kiköltözések után fel prédálták az Anglusok — A' Leoni és Gallicziai lakosok igen utálják őket. — Zamoro városa, melynek lakosait az Anglusok el tsábitották. Maupetit lovás Generális előtt, kaput bé zárta; de General Darrican négy battalion gyalogsággal a' város köfalait meg mászatta, és azokat a' lakosokat, a' kik a' Frantziák ellen fegyvert fogtak, öszve vagdaltatta. Minden Spanyol Országi tartományok lakosi közt leg jobb szívűek a' Gallicziabéliek, a' kik a' Frantziákat mint a' leg nagyobb veszedelem közzül való meg szabadítójakat úgy nézik. — A' Lugói Püspök, és az egész tartománybéli papság jó indulattal viseltetnek. — Valladolid városának lakosi Jósef Napoleon Király

hívtségére meg esküdtek, és mind ehéz, mind a' Fr. Császárhoz hálaadó leveleket küldöttek. Azok közül, a' kik' pártoságra indították lakos társáikat, hatan halálra ítéltettek, a' hatodikért, kinek negy nevetlen gyermekei voltak, a' Papság kegyelmet kért és nyert is. A' Valladolidi lakosok a' Sz. Evangeliumra, és az óltári szentség előtt esküdtek meg a' József Király hívtségére.

Frantzia Birodalom.

A' Journal du Commerce nevezetű Párisi közönséges újság levélből azt olvassuk, hogy Napoleon Császár, a' múlt Januarius 23-ik napján érkezett haza Spanyol Országból, melly kívánatos izenet, dél előtt 10 órakor adatott az oda való Publicumnak tudtára.

A' múlt esztendőben, Spanyol Országban hadifogságra esett Frantzia General Dūpontnak, és az ő vezérlése alatt volt alsóbb rangú Generálisoknak megítéltetésekre ki rendeltetett Csász. Fő Törvényfűzők a' múlt Januarius 18-ik napján kezdette el a' magatúléseit, mellyek közönségesen és a' meg tartó Tanács palotájában tartatnak. Reményli a' Párisi Publicum, hogy ez a' másként nagy talentomú és vitéz Generális, a' ki a' Frantzia revolutio miatt támadt hadakozásokban magát mindenkor meg különböztette, az ellene tett vádolásoktól meg fogja magát szabadítani. A' több ő alatta volt, és vele együtt számadásra vonattatott fő hadi tiszteknek mentésekre igen sokat fog használni, hogy ők mind addig, míg a' Spanyol Patriota Vezérek Napoleon Császárnak illendő titulását meg nem adták, magok neveket a' velek szerzett Capitulationnak alája nem irták. Leg

nagyobb mentségére fog Generál Düpontnak szolgálni, hogy ő nékie oly tartományon kellett Mardrit felé utazni, a' mellyben a' vezérlése alattvölt hadi seregeknek elegendő tábori eleséget nem fizezhetett, és valamint a' homokos földel, úgy a' napnak fyörnyü hevsegevel is küszködni kellett.

Egy nevezetes Párisi Zsurnál azt jegyzi meg, hogy a' Rénuai Szövetségéli Fejedelmeknek contingens seregeik 120 ezer főre mennek. Ezek közé a' Baváriai Király 30000; a' Westfáliai Király 25000, a' Szakszoniai Király 20000, a' Würtenbergi Király 12000 embert állítanak ki.

Az egész Európában magát esmértefse tett Francia Országi levegői utazó Blanchárd a' múlt Januariusban meg halálozott. Halálos betegségét leginkább az okozta, hogy Angliából, a' 8 óráni széleltségü canalison Francia Országba repült. — Párisban arról a' földindulásról, melly a' múlt esztendőben Pedemontziumban gyakorta tapasztaltatott, és Aprilis hólnapjában hol gyengébb hol erősebb volt, egy könyv adattatott ki. Ebből azt lehet olvasni, hogy azon idő alatt a' földből tüzláng jött ki, a' levegőből kénkő szagú tűz hullott le, hogy a' kutakban volt viz meg zavarodott, hogy még a' forrás vizek is szagosak voltak; hogy a' levegő égnyomó és nyughatatlankodtató volt, és hogy sok ember guttaütésbe, nehéz nyavalyába, és elme bódulásba esett. — Az épületekbe esett kár három millió liverre tétetik.

A' múlt Januariusi Párisi Zsurnálok azt hirtetik, hogy a' Spanyol Országi Tribunalis Inquisitionak, az az, eretnekeket üldözö, es sok Rabbátett embert halálra büntető szent Széknek, eltöröltetése

azon Országban, a' megvilágosodott és türelmes lakosok közt nagy örömet izerzett — Ezt a' szentfűzket, V. Ferdinand Király 1478-ik esztendőben egy Dominikánus barátnak Torquemada Tamásnak javaslásából olly véggel állította fel, hogy az által az úgy nevezett eretnekek, úymint a' Zsidók és Maurusok azon Országból kiirtásának.

Török Birodalom.

Konstantinápolyból úgy irnak, hogy az ujj Császár és a' Ministerei minden tehetséggel rajta vagynak, hogy egy felől a' belső tsendefsgét, más felől a' külső Hatalmaságokkal való békefsgét helyre állíthassák. — Hogy a' maga ujításaiért életével fizetett Bairactár az Anglus Követel Adair urral békefsges alkudozásokba botsátkozott volt, már nem titok. Mitsoda befolyása fog ezen alkudozásokhoz az ő halálának lenni, ezt még nem tudják: hanem bizonyos az, hogy a' nevezett Anglus Követ a' Konstantinápolyi nagy vérontással történt Ministeri revolutzió után is megmaradott a' maga addig volt szállásán a' Dardanellák mellett. Sőt több az, a' mit némely ujságok hitelenen irnak, hogy még az az Orosz Minister is mind ez ideig megmaradott Perában, Konstantinápoly külső városában, a' ki a' békefsg' dolgában az Orosz Udvartól oda küldetett.

Azt a' környülállást is mint nevezetést úgy jegyzik-meg, hogy mostanában az Oroszokkal való békefsges alkudozás végett Bukarestbe rendeltett Török Követ, mint erősítik, éppen az, a' ki a' Dardanelláknál Adair urral alkudozott. — Mind ezek arra mutatnak, hogy a' mostani Török Ministerium nem idegen sem az Anglusokkal sem az Oroszokkal való megbékelléstől.

D. D. S.